

TRANSCRIPT Wil ik een kind? Of niet. Of wel. Of toch niet. Of wel? Met Jantine Jongebroed (afl. 131)

Met alle dank aan Amberscript voor de software en alle menselijke transcripters van transcriptclub A: Paulien, Yvonne, Ymke, Melissa, Paula, Pieke, Guusje, Tess en Maaike

NYD Daggg twijfelende poekies, zeker wetende schatten en mensen voor wie de keus van buitenaf gemaakt is, je luistert naar DAMN, HONEY

START INTRO TUNE

ML De podcast over shit waar je als vrouw van deze tijd mee moet dealen

NYD Mijn naam is Nydia

ML En ik ben Marie Lotte

NYD En dit is aflevering 131

ML We hebben vandaag een oude bekende te gast, namelijk schrijver en freelance journalist Jantine jonge bloed. Ze schrijft over persoonlijke ontwikkeling, lichaam en seksualiteit, en een aantal jaar geleden verscheen haar boek: 'wie zette mij naakt foto's online?' Daarover kwam ze met ons praten in de aflevering 63. En nou ja, zojuist net nu, is haar nieuwe boek verschenen: 'Soms wil ik een kind' over het al dan niet hebben van een kindervens en daar een keuze in maken en daar, liever luisterballen, gaan we het dus vandaag met haar over hebben? Welkom Jantine ja!

JAN Dank, hallo

NYD ja, was jouw boek er de vorige keer al of was dat over dat artikel?

JAN Ja, dat ging over het artikel.

ML oh ik dacht dat boek!

NYD er zijn stappen gemaakt!

JAN ja dat kwam later. Nee, dat ging heel hard. We hebben gepraat over dat artikel, en dat boek wat daaruit voortvloeide kwam vervolgens een paar maanden, ik denk een half jaar later.

ML Oh ja, maar goed, dat artikel was ook al bijna een boek.

NYD en het was vorige keer nog Covid-wis op afstand. En nu kan ik jou gewoon aanraken. En misschien doe ik het ook wel! Pas maar op!

ML Laten we deze aflevering maar weer even beginnen met de de femimist van stal te halen,

* Shame bel klinkt *

ML Nydia welke knaller van een femimisser maakte jij?

NYD nou, het is helemaal geen knaller van een femimist. Er. Er kwam een berichtje binnen en toen dacht ik: oh, ja! Oké, ik ga het voorlezen.

“Ik was in het spoorwegmuseum in Utrecht. (**NYD**: Ik was daar dus ook. Dat was het oh, ja, moment, maar nog niet, nou goed) daar was een reis door de tijd met hoe het werken rondom de trein eraan toe ging. De werkers werden weergegeven door poppen en bewegen de schaduwen op de muur. Allemaal mannen.”

Dit is mijn femimisser, ik heb het geen moment doorgehad. Maar goed, dat is een hele min femimisser, maar we gaan even door, want het is gewoon gewoon leuk bericht.

“Ik had achteraf een discussie met mijn vriend. Ik vond het jammer dat er alleen mannen te zien waren, want ik hoop dat de meiden die het spoorwegmuseum bezoeken en interesse hebben in techniek, ook mogelijkheden zien. Mijn vriend vond juist dat het weergeeft hoe het was en dat je de geschiedenis niet kan veranderen. Dus prima als het zo wordt getoond. We kwamen er niet helemaal uit. Kan het spoorwegmuseum hier nog iets mee?”

Ja, dat weet ik niet, dat is een vraag voor het spoorwegmuseum. Maar ja, nee, ik vond het gewoon grappig, ik heb dat, ik was er totaal niet bewust van. Ik ben het ook wel ergens eens met die vriend tegelijkertijd. Maar hoe weet je dat het echt enkel en alleen mannen zijn geweest?

ML Maar ik denk dan ook: oké, maar waarom zou je dan niet in die zin eventjes toch de geschiedenis misschien dan veranderen en gewoon in die beelden wel een soort

van vrouwenfiguren laten zien? wat maakt dat uit? Er is misschien wel een vrouwfiguur geweest, weet jij veel?

NYD Dat kan toch bijna niet anders? In de complete geschiedenis der spoorwegen?

ML dat lijkt mij ook. Dus dit is eigenlijk ook maar gewoon een aanname, dat het alleen maar mannen waren.

NYD ik hoor dat jij gelijk weer boos bent.

ML Nou, ik ben het gewoon niet zo eens met die vriend die dan zegt: 'zo was het gewoon en dat moet je weergeven', want je mag soms ook misschien wel de geschiedenis een beetje veranderen in de zin om de toekomst dus aan te passen.

NYD ja dat is de vraag.

JAN Of je zet daarnaast gewoon een ander beeld, van 'hopelijk is het nu zo, of over vijf jaar zo'

NYD Ik moet zeggen, ik was naar de voorstelling, ik was met kinderen, het is een soort kindervoorstelling. En daar is dus de vrouw, de lead, de hoofdrol. En dat gaat dan over dat zij is uitvinder is, hartstikke leuk. Dus ik heb het ook helemaal niet als gendered of zo ervaren, maar ik heb dit dus ook blijkbaar helemaal niet gezien, niet geregistreerd als alleen maar manen. Marie Lot?

ML Ja, ik ging en ga deze afgelopen dagen, weken de FemiMist in, omdat ik nogal kut doe tegen mezelf. Ja, ik, ik heb steeds mijn mond vol tegen iedereen van: je bent goed genoeg, je hoeft niet anders, je hoeft niet beter en weet ik veel. Zelf weten, dat. En ondertussen is alles wat ik tegen mezelf zeg: je bent kut, het moet anders, het moet beter en iedereen doet het beter dan ik.

NYD *spottend* Maar dat is ook zo!

ML nou!

JAN Oh hou eens op!

allen lachen

NYD het helpt soms als je tegen iemand zegt, als je dan erin meegaat dan kan het soms ook laten zien hoe belachelijk is wat je tegen jezelf zegt.

JAN een therapeut heeft dat wel eens bij mij gedaan

ML *spottend* “je bent ook kut, je bent ook niks waard”!

NYD *spottend* “je kan niks!”

ML *spottend* “waarom zit je hier eigenlijk? Heeft helemaal geen zin!”

JAN *lacht*

ML Ja maar, wat ik merk is: ik kan mezelf wel heel erg afstraffen en dan heel streng tegen mezelf zijn. Maar dat werkt dus echt totaal natuurlijk helemaal niet, want ik word er paniekerig van. Het werk werkt heel verlamdend het is helemaal niet dat ik dan daar gemotiveerd van raak van ‘oh, ik vind mezelf niks waard, dus nu ga ik’. Dat is ook niet aan de hand, het is gewoon, het is gewoon, ik werk mezelf in een soort verlamdende paniekerige situatie in m’n hoofd vooral. Ik heb er gewoon helemaal niks aan om mezelf zo naar naar beneden te praten en ik doe het toch. En dan de femimisser die daarbovenop komt is eigenlijk dat ik dan ook niet naar hulp zoek of om hulp vraag, want dat staat dus al heel lang op mijn to do-lijst, om een therapeut te vinden en dat stel ik eindeloos uit. Dus ik denk dat dat mijn mijn persoonlijke femimisser is van de afgelopen week. En jij Jantine?

JAN Nou, ik moest vanochtend hier heel hard over nadenken en dat deed ik terwijl mijn man om negen uur s’ochtends de ramen aan het zemen was. Dus dan dacht ik: nee, ik heb het gewoon echt heel goed voor elkaar.

ML Uitgespeeld.

JAN In mijn micro huishouden. Maar ik moest wel terugdenken aan de vorige keer dat ik hier te gast was. Dat is dus volgens mij nu eigenlijk exact bijna ongeveer twee jaar geleden. En ik kan me nog heel goed herinneren wat ik toen als femimist aandroeg, en dat ging er namelijk over dat ik een podcast aan het luisteren was van een leeftijdsgenoot een vrouw van ergens in de 30, die twijfelde of zij kinderen wilde, en dat was ze in haar podcast aan het uitzoeken. En ik heb toen, toen ik bij jullie te

gast was, gezegd dat ik mezelf betrapte op de gedachte: 'ach, je geen man, maar weet je, eigenlijk diep van binnen wil jij heus wel een kind.' En toen dacht ik: ja shit, dat kan, ik kan dat niet denken, want ik weet dat dat niet waar is. Maar toch is dat dan een soort iets wat ergens, denk ik, in heel veel mensen, een soort van in ons diepste is geworteld, zo'n vervelende mythe waar we moeilijk van af komen. Dus daar moet ik vanochtend wel weer aan denken, dat ik dat destijds heb gezegd en dat het grappig is, want uiteindelijk schreef ik daar een boek over.

ML en misschien denkt iemand, leest iemand jouw boek of boektitel en denkt 'jaaa, meissie..

JAN Dat gaat geheid gebeuren, en niet alleen door de titel. Ook, er zullen mensen gaan zijn die het boek uit hebben en denken: 'ik weet het wel hoor, jij wil het toch', dat kan.

RUBRIEK POST

Ik zit met een dilemma. Ik ben 3 weken geleden moeder geworden van een lieve dochter. Ik doe heel erg m'n best om borstvoeding te geven, maar doordat ik een zware bevalling heb gehad en een keizersnede, ging dit allemaal niet vanzelf.

Gelukkig lukt dit nu steeds beter. Nu leg ik mijn kindje alleen thuis aan de borst, met gesloten gordijnen comfortabel met ontbloot bovenlijf.

Ik zit nu ook verder te denken van: oké, hoe ga ik haar aan de borst leggen in het openbaar. Dan zit je met half of volledig ontblote borsten je kind te voeden.

Compleet normaal, maar ik voel me oncomfortabel bij dit idee omdat in deze maatschappij het vrouwenlichaam geseksualiseerd wordt en daarmee ook de borsten.

Nou zijn er borstvoedingsdoeken (een soort doek die je tijdens het voeden over je kindje en je borsten legt voor privacy).

Maar dan denk ik weer van: jeetje moet ik me nou gaan bedekken omdat anderen het vrouwenlichaam seksualiseren?

Mijn vriend snapt mijn dilemma, maar hij zegt ook dat ik niet overal een statement van hoeft te maken als ik mezelf oncomfortabel voel daardoor. Daar heeft hij een punt.

Hoe denken jullie hierover, en wat zouden jullie doen? Kiezen voor bedekking zodat ik me in ieder geval comfortabel voel, ook al houd ik dan misschien het probleem in stand. Of toch de strijd aan gaan en het gewoon doen, ook al vind ik dat wel spannend. Ik wil vooral dat mijn kindje gewoon goed kan drinken, dat is het belangrijkste voor mij.

Ik zit echt in een tweestrijd van wat ik hier nou mee wil.

Ik hoor graag van jullie!

NYD Nou, mensen die nog nooit borstvoeding hebben gegeven. Geef hier maar eens effe je kijk op!

ML Inderdaad, nog nooit borstvoeding gegeven, maar ik denk wel ervaring met oncomfortabele dingen doen, of zo? Dat je iets doet of het gevoel hebt dat je een soort statement moet maken, of je uit moet spreken, je mond open moet trekken over dingen en dat dat eng voelt. Dus dat is eigenlijk het enige waarmee ik het kan vergelijken. En ja, volgens mij komt dat wel vaker ook terug bij ons dat, uiteindelijk ben je niemand iets verplicht. Het is gewoon, tuurlijk welzijn van jou en welzijn van je kind staat voorop en je bent de wereld niks verplicht. En je gaat ook niet door met ontblote borsten borstvoeding te geven de wereld veranderen. Tenminste, je gaat niet een hele grote verandering brengen, misschien iets kleins. Dus ik zou zeggen het, het voelt een beetje alsof ze hier keuze moet maken tussen of ik doe het wel of ik doe het niet. En dat zou natuurlijk ook kunnen dat ze het gewoon een hele tijd niet doet en dat je dan een keertje een soort van de geest hebt en denkt: 'ja, ik kan de hele wereld aan en ik heb schijt vandaag en ik ga ervoor', en dan doe je het wel en dan daarna doe je het misschien weer 100 keer niet.

JAN Ja, ik dacht ook, volgens mij kan het ook in stapjes. Je hoeft natuurlijk niet, als je nu thuis met de gordijnen dicht borstvoeding geeft, dan hoeft je niet morgen op een vol terras, met je shirt naar beneden te zitten.

ML/NYD *jubelend* woehoeeee

JAN Nee, daar, dat kan natuurlijk in stapjes, dus je kan ook eerst eens thuis met de gordijnen open borstvoeding geven, en dan misschien een keer in bijzijn van iemand die je die je kent, en misschien dan een keer wél op een terras. Volgens mij kan je dan per stap bepalen: voelt het goed om verder te gaan of is dit niet waar ik mij voor wil inzetten?

NYD Ja, het is misschien ook sowieso het wennen aan de borstvoeding en dat hele gebeuren. En dan, als je dan ook nog het ontblootte erbij hebt, dat het gewoon een beetje veel is allemaal.

ML En dan, dan hoef je ook niet, ook omdat er wordt beschreven dat er zoveel hobbels waren aan het begin, dat het zo'n gedoe was om een om het kindje aan te leggen. Als het beladen wordt, dan zou ik ook zeker meer kiezen voor mezelf, dan een soort van voor het groter goed, zeg maar. Dat is gewoon niet van belang.

JAN Ja volgens mij zegt ze dat zelf toch, 'het belangrijkste vind ik dat mijn kindje goed drinkt'. Nou, dat is dan dus het belangrijkste.

NYD Maar ik vond, ik zag in je boek een stukje wat ik hieraan kon linken, namelijk dat jij dan op reis was en dat dan mensen tegen je zeiden: 'volgende keer zien we je met een baby' of zoiets en dan schrijf je: 'ik herinner me dat ik me telkens voornam daar niet schaapachtig om te lachen, maar tegenin te gaan, en dat desondanks nooit deed. Dat het te moeilijk was om uit te leggen en makkelijker was om maar gewoon te knikken. Ja hoor, tot volgend jaar! We zullen ons melden met de baby's!' En ik denk dus dat dit borstvoeding verhaal staat voor heel veel keuzes die wij al dan niet kunnen maken in ons uitspreken en je lichaams haar laten staan en wel of niet vlees eten, zeg, maar, je kan altijd de comfortabele route kiezen en je kan de route kiezen waarbij je misschien iets activistischer bent, maar wel net buiten je eigen comfortzone moet. En ondanks dat ik het helemaal eens ben met de kies voor comfort en kies voor je kind, ik bedoel, het is ook heel delicaat onderwerp, is het wel goed om jezelf af en toe misschien een klein beetje erbuiten te trekken.

ML Nou, want ik denk wel, het kan je ook veel brengen, juist om om te denken ik ga dit doen, ook in stapjes bijvoorbeeld. Maar als je dus iets doet wat je eng vindt of

waar je het gevoel hebt van oké, ik moet hier, ik moet, ik moet iets zeggen of doen of uitspreken of zo. Dat kan je ook heel veel power en energie geven en dan doe je het eigenlijk dus ook voor jezelf.

NYD Ja, en ik weet dus niet of het dan met borstvoeding geven of dat dan het allerbeste voorbeeld is. Maar als je het even wat breder trekt, denk ik van nou, dat kan je best wel wat brengen, dat kan je ook namelijk brengen: 'oh, huh, maar eigenlijk nobody cares, ik had er zelf een enorm ding van gemaakt.' Ik had dat zelf met okselhaar, dat moest ik voor de theatershow laten staan. Moest ik dus ook naar het boekenbal met okselhaar en dat bleek eigenlijk helemaal niks aan de hand. Niemand ziet het, niemand maakt er een opmerking over en eigenlijk vind ik het ook wel mooi ondertussen dus, omdat ik er ondertussen ook aan gewend ben.

ML Ik had dit dus een beetje, met blote borsten, met blote borsten in het openbaar. Ik weet nog dat mijn eerste stap was Milkshake, dat vond ik heel spannend. Pride vond ik trouwens ook spannend, dat was zo het eerste jaar. En daarna gingen we naar het boekenbal met blote tetten en dit jaar ging ik, deed ik dat ook, maar in mijn eentje. En ik had langer geleden me niet voor mogelijk gehouden dat ik in mijn eentje, in een outfit, met blote borsten, in een omgeving waar wel meningen zijn, zo comfortabel zou zijn. Dus dat zijn ook, ik weet niet, je kan ook groeien en leren en ervaren.

NYD En je kan ook een voorbeeld zijn voor anderen daarin, en daarom ook jij zegt net van jij gaat niet de wereld veranderen. Nee, natuurlijk niet, maar je zou maar net zien dat er iemand anders op het terras zit die met een beetje hetzelfde issue worstelt, en die denkt: 'oh, yeah, fuck yeah, we gaan het gewoon wél doen!' En zo kan je echt een rolmodel zijn voor anderen.

ML Ja, en weet dat als ik iemand zie die borstvoeding geeft in het openbaar sta ik je echt stilletjes-

NYD dan komt ze naast jou staan van 'heeeeey'-

ML Dat ik je toejuich, stilletjes en discreet.

NYD ja.

SPONSOR EMMA MATRAS

ML Dingdongding! Onze sponsor wil effe de aandacht en het is: EMMA Matras

NYD Emma Matras is gespecialiseerd in de meest comfortabele slaaproducten - matrassen, bedden, kussens, allerhande accessoires, you name it, emma heb 't. Mary Low, vorige week eindigde we met een cliffhanger, jouw kussen kwam binnen. Vertel!

ML Het! Kussen! Arrived! Het Emma AirGrid Kussen.

NYD Klinkt fancy

ML Ja daar viel ik voor. En omdat het een speciaal kussen is TEGEN een heet hoofd.

NYD Oja jij bent een heethoofd. Niet alleen in 't wakkere leven, maar ook in je slaap

ML Ja en dat is nu dus niet meer, want de thermoregulatietechniek is dus top. No more hete hoofden

NYD Maar ligt ie ook lekker

ML Ik slaap al dagen HEERLIE. Als ik niet met Cato moet vechten om een plek. Eerste nacht werd ik wakker: ik DEELDE dat kussen met Cato. Die had zichzelf gewoon bij me op het kussen gewurmeld. Volgende dag: o niks van gemerkt

NYD Ja jaaa CATO

ML en deze midweek waren wij - Nydia en ik - op Vlie >>>> meid heb alle nachten op m'n kussen geslapen (kon ook alleen maar omdat het echt iets teveel gedoe was om m mee tenemen, ik had het bijna gedaan, want ben aan m'n slaap gehecht)

NYD Onze partners blijken alweer de beste promo voor deze comfy slaaproducten >> Daniel ook nog steeds XXXX

ML Bestel nu op emma-sleep.nl en krijg tot wel 55% korting tijdens Maand van Oranje (die is dus nu gaande, nuuuu is de maand van Oranje). En gooi je ook nog de code HONEY10 erachteraan, dan krijg je nog eens 10% extra korting.

NYD emma-sleep.nl

EINDE SPONSORBERICHT

ML We moeten het even hebben over een kind willen. Of niet, of wel, of niet, of wel, of niet, of wel. Ik heb vroeger vaak gedacht: later als ik kinderen heb. Niet als een soort van optie, maar gewoon een gegeven, een vanzelfsprekendheid. Maar nu is het later en de zelfsprekendheid voor mij is er al een tijd vanaf. We hebben ook eventjes gevraagd op insta: Hoe denken jullie over kinderen en kindwensen? Wat zijn je ervaringen en overpijnsels. En voor veel mensen leek het niet

vanzelfsprekend, als ik een beetje kijk naar de reacties. Want een kind krijgen heeft gevolgen. En hoe weet je zeker dat je er goed aan doet? Dat je het wilt? Hoe maak je een keuze die heel je fucking leven op z'n kop zet? En Jantine jij dook in deze vraag en je hebt deze vraag van alle kanten bekeken, je erin gewenteld, uitgeplozen, opgeschreven. Je zit daar denk ik nog steeds in en leuk om er vandaag met jou over te praten. Wat was vroeger jouw idee over je toekomst? Zeg maar je twintiger dertiger jaren.

Jan Ja, nou, ik denk vergelijkbaar met jouw beeld daarvan als kind en als tiener. En toen ik mijn boek begon te schrijven, toen ben ik in mijn eigen archieven gaan graven en toen vond ik mijn oude Barbie vriendschapsboekje waarin vriendinnetjes konden schrijven. Maar dit had ik zelf ook een paar keer ingevuld. Ik hield nogal van formuliertjes invullen blijkbaar, dus ik heb mijn eigen Barbie vriendschapsboekje drie keer ingevuld. En bij de vraag wat wil je later worden, heb ik één keer geschreven: weet ik niet. Één keer schreef ik: mama. En één keer schreef ik: kunstenares of danseres. Dus ik had best wel blijkbaar een wisselend idee over wat ik later ging worden. Maar ik kan me wel herinneren dat toen ik in mijn puberteit kwam, en ook wel in mijn twintiger jaren, dat ik altijd wel, ja, vanzelfsprekend vanuit ging dat ik ooit moeder zou worden. En dat komt niet omdat ik een diepgeworteld idee heb over mezelf als moeder. Ik denk dat ik het gewoon zag als dat is de logische route en ik had niet echt nagedacht over andere opties.

ML Kreeg je dan ook bijvoorbeeld van je ouders of mensen om je heen, zo van.. want ik weet dat bij mij werden er soms opmerkingen gemaakt: Oh, barbies, die gaan we bewaren, want dat is leuk voor later.

NYD Voor jouw kinderen later.

ML Zeg maar zulk soort sturende, waardoor het voor mij bijvoorbeeld heel vanzelfsprekend was dat ik dus kinderen zou krijgen.

JAN Ja. Ik kan me nu geen letterlijke uitspraken herinneren, maar het kan bijna niet anders dan dat die er zijn geweest. Nee, er zijn ook wel 100 foto's van mij met dat ik dan kleine neefjes van mij de les aan het geven was en zo, en dat waarschijnlijk dan tantes er omheen stonden te klappen.

ML * lacht * Staat je goed!

JAN Zo van YES, dit wordt ook een moeder. Ja, dat zal zo zijn geweest.

NYD Ik weet ook nog wel dat ik.. ik had een vriendin op de middelbare school die heel erg geen kinderen wilde, daar heel duidelijk over was, en dat ik dat toch ook heel raar vond.

ML Op de middelbare school? Dus tiener.

NYD Ja. En ik weet niet hoe zij er nu in staat, want ik heb geen contact meer met haar, maar zij was er heel stellig over. En dat wij zo waren met zijn allen, van: Nou, dat weet jij nog niet, hoor, dat kan jij nog niet zeggen. Wij waren die vervelende meiden. Maar omdat het zo inderdaad conflicteerde met wat je altijd om je heen had gezien. Want ik, wij hadden niet echt kinderloze mensen om ons heen, geloof ik.

JAN Nee, ik ook niet.

NYD Ja, onze burens, maar die waren denk ik nog best wel jong. * grappend * Theo en Annet: shout out! Ik denk dat zij achteraf gezien, ze waren voor mij oude mensen, maar ik denk dat zij een jaar of 28 of zo misschien waren toen ze naast ons woonden.

ML Oh ja. Ja, ik had dan mensen in de familie die pas laat kinderen kregen en waarvan het dus ook wel duidelijk was, maar die willen dat wel. Dus dat was zeg maar altijd gewoon het streven naar een kind was er altijd wel in mijn omgeving.

NYD En hoe ging het toen jij dan echt je twintiger jaren in kwam?

JAN Ja, toen heb ik nog wel lang dat beeld gehad. Volgens mij was ik een jaar of 25 of zo, toen ik mijn man ontmoette, met wie ik dus nu een paar jaar ben getrouwd. Ja, dus ik heb nog wel lang gedacht: dat is wat hierna komt, want ik ben een heteroseksuele vrouw met een partner en ik heb leuk werk en een huis. Ja, dan hierna komt dus een baby. Ik heb dat wel lang gedacht. Ik heb dat eigenlijk voor tot mijn dertigste nooit bevroegd.

NYD En je hebt ook in je trouwgelofte heb je ook echt een verwijzing gemaakt naar kinderen? Toch?

JAN Ja, dus echt nog wel eh..

ML Ja, dus jullie hadden het er ook over, samen.

JAN Ja, we hadden het er wel over, maar dat waren wel redelijk oppervlakkige gesprekken. Ik kan me niet herinneren dat we ooit een soort heel diepgaand gesprek met z'n tweeën hadden, wat uren duurde in de kroeg, waarbij we het hebben gehad over wat voor leven zien we voor ons en hoort daar dan wel of geen kind bij? Niet totdat ik 30 was.

ML Oh ja.

JAN Nee, dat was echt, ja, dat was in mijn hoofd logisch.

NYD Wat veranderde dan toen je 30 werd?

JAN Nou, toen was er even een hele korte, maar acute vlaag van een kinderwens die heel erg oplaaide. Ik kan me nog goed herinneren: ik zag volgens mij een buurmeisje spelen op straat en toen dacht ik: dat moet ik ook.

ML Maar een korte vlaag als in, het duurde een minuut? Of een tijdje lang?

JAN Nee, het was het was een kort moment, maar wel een zo'n dusdanig sterk gevoel dat ik dacht: ja, dit betekent dat we nu zijn aanbeland bij de fase dat we die vage kinderwens van 'in de toekomst ooit' nu gaan omzetten in proberen zwanger te worden. Ja, en dat hebben we toen gedaan. Nou, effe denken.. Nee, de eerste keer was ik per ongeluk zwanger, dus dat was nog voor dat moment van dat meisje op straat. En die eerste per ongelukke zwangerschap die eindigde in het ziekenhuis, want dat bleek een buitenbaarmoederlijke zwangerschap. Dus dat was een embryo dat niet in mijn baarmoeder groeide, maar daarbuiten, en dat heeft dan geen kans van slagen, van overleven. Dus ik moest diezelfde dag dat wij erachter kwamen dat ik zwanger was, geopereerd en toen is een eileider verwijderd. En daarna, in die maanden daarna, was denk ik dat moment met dat buurmeisje op straat en dat ik dacht: ja, ik ben er nu klaar voor. Dit is wat we gaan doen.

NYD En die eileider die verwijderd was, dat maakte niet uit voor mogelijke zwangerschappen in de toekomst.

JAN Nee. Het maakt een heel klein beetje uit, maar het is niet alsof je vruchtbaarheid met de helft afneemt, want je hebt nog wel in dat geval twee.. Ik heb nog twee eierstokken en de eierstokken zijn waar de follikels en de eitjes rijpen en ook met één eileider.. Die ene eileider kan gewoon zo 'hoep' bij die andere eierstok de eitjes opvangen. Dus je bent wel iets verminderd vruchtbaar, maar niet heel veel minder. Dus het ziekenhuis zei toen na die operatie tegen ons: nou, succes ermee!

ML Oh ja. Je had ook niet het idee dit vermindert boel.

JAN Nee. Oh.. wat wou jij vragen?

NYD Nou of je bij die eerste, want toen toen was je niet actief waren jullie niet actief bezig om zwanger te worden. Maar het gebeurt dan wel, maar ook niet. Het is een soort heel twee kanten of zo, maar had je daar gevoelens over? Van oh, dit had ook..

JAN Nee.. Het was gek, omdat ik niet wist dat ik zwanger was, was ik vooral heel erg bezig met dat gegeven van hè, maar wat is er nou gebeurd dat ik zwanger ben geraakt zonder dat ik dat doorhad? Ik was gewoon heel erg met andere dingen bezig, met ons trouwfeest en met feesten en met op reis gaan. Ik was eigenlijk helemaal niet rouwig om het feit dat ik een soort miskraam had gehad en dat ik een embryo was verloren. Ik was vooral bezig met de vraag: wat is er nou gebeurd? Dat ik niet doorhad dat ik zwanger was? Ken ik mijn lijf niet goed? Wie ben ik eigenlijk? Leef ik wel bewust?

NYD Want had je ook een idee van: Nou, als ik zwanger ben, ooit, dan voél je dat, dan wéét je dat.

ML * overdreven * De moederkracht, de oermoederdrift, dat is iets van je van nature natuurlijk..

JAN Het was het ook weer niet alsof ik al maanden zwanger was. Ik was acht weken zwanger, maar goed op zich.. De meeste vrouwen die zwanger zijn en die dat willen en die dus heel erg bewust zijn van hun lijf, die hebben dan meestal wel al een beetje door dat er iets gaande is. Dus ik was vooral daarmee bezig. Van hoe kan dat, moet ik beter opletten misschien? Maar goed, en in de maanden daarna ontstond die kindervens dus alsnog, maar dat was wel echt gebaseerd op een, ja, een soort klein, klein voorval. Dus het alsnog ging daar niet een enorme gesprekkenreeks aan vooraf met mijn man.

NYD En was jouw man wel zo: Ja! Let's go!

JAN Ja, hij was wel altijd achteraf gezien degene die meeging met mij, dus hij was niet, hij nam niet het voortouw. Ik denk dat ik wel degene was die als eerste zei: ik ben hier wel klaar voor. Zullen we dit eens doen? Maar toen was hij ook wel vrij snel om.

ML En dan, ja, dat lijkt me ook lastig. Dat je dan degene bent die de beslissing soort van dan maakt. Of zo. Dat je er klaar voor bent. Dit is projectie, want ik kan gewoon geen beslissingen maken. Dus zeg maar: in dit verhaal zou ik je man zijn. Gewoon van nou, let's go dan maar. Ofzo.

JAN Nou, ik moet zeggen, ik dacht heel lang dat ik iemand zou zijn die nooit bewust en nooit zeker zou weten dat ze een kind zou willen en daar klaar voor zou zijn. Ik heb altijd gezegd: ik hoop dat ik een keer per ongeluk zwanger word, dan hoef ik het niet zelf te beslissen. Nou, dat gebeurde die eerste keer. Dus ik had een beetje spijt van die uitspraak, want die eerste per ongelukke zwangerschap was nou niet echt een zaligmakende ervaring. Maar dat moment van zeker weten kwam dus wel even door dat meisje wat ik op straat zag. En ja, ik heb daar toen gek genoeg eigenlijk niet heel lang over getwijfeld. Ik dacht: ja, dit is het, het helpt ook wat je context is, hè? Van de buitenkant en op papier was het zo logisch. We waren getrouwd. Dat level hadden we al gehaald. Nou, daarna ga je dus een kind proberen te krijgen.

ML Het idee van van vooruitgang ook, stappen maken in het leven en in de relatie.

JAN Dat zit er heel erg in, ja.

NYD En ook echt al verbouwen en zo toch voor een kinderkamer?

JAN Ja, we gingen, ja, het was niet een soort halfslachtig besluit. Het was best wel serieus.

NYD Wij hebben natuurlijk je boek gelezen en wij hadden het daar ook over van: Wow, maar jullie waren wel echt van: dit gaan we doen! Ook aangekondigd geloof ik.

JAN Ja zeker, mensen om ons heen wisten dat. Ja, ik denk dat ik een voortvarende persoonlijkheid heb, dus als ik iets beslis en iets wil, dan probeer ik in actie te komen. Dus dat deed ik ook in dit geval.

NYD Maar toen..

JAN Maar toen.. Ja, toen was ik precies een jaar na die eerste zwangerschap weer zwanger. En toen ik een zwangerschapstest deed.. Als je zo'n eerste buitenbaarmoederlijk zwangerschap hebt meegemaakt, dan wil het ziekenhuis dat zodra je weer zwanger bent, je meteen naar het ziekenhuis komt om een echo te maken. Omdat ze dan willen zien of het die keer wel op de goeie plek, dus in je baarmoeder zit. Ik was volgens mij vijf weken zwanger en toen lag ik al in het ziekenhuis en toen was eigenlijk meteen al duidelijk dat het weer ergens buiten mijn baarmoeder rond dwaalde. Ja, dus toen werd dat weer afgebroken.

NYD En dat was dan een verdrietig, zwaar moment, want toen koos je wél.. Toen wilde je het wel echt.

JAN Ja, dat was heel anders dan de eerste keer. Ja, toen was ik echt verdrietig. Eh.. ik moet wel zeggen dat toen ik die zwangerschapstest deed en zag dat het positief was, ik echt in een split second wist: Dit is niet goed. Ik weet niet waarom. Ik dacht dit voelt niet goed het is niet..

ML Dus daar was eigenlijk dat gevoel van was er wél, dat je weet dat er iets met je lijf is.

JAN Ja, dat klopt. Vergeleken met de eerste keer bedoel je. Ja, klopt. Ik denk dat ik na die eerste keer goed ben gaan opletten. En toen dacht ik: nee, dit klopt niet en dat werd bevestigd in het ziekenhuis. Dus toen was ik zeker verdrietig, want toen kwam het wel voort uit een verlangen om moeder te worden. En ja, dat was een hele andere ervaring dan de eerste keer. En vervolgens moesten wij verplicht negen maanden wachten om opnieuw een poging te wagen. En dat kwam omdat ik negen maanden lang wekelijks naar het ziekenhuis moest voor onderzoek, voor bloedprikken en nieuwe echo's, omdat dat weefsel van het embryo maar niet uit mijn lijf wilde. Dus daar gingen negen maanden aan controles, die kwamen daar bij kijken. Dus we moesten wachten om verder te gaan met proberen en ik heb achteraf.. Het is moeilijk te bedenken wat er nou precies in die negen maanden wachttijd gebeurde, want daar is dus het twijfelen begonnen. Over wil ik nou eigenlijk echt een kind? Terwijl ik het daarvoor zo zeker wist. En ik denk wel eens, omdat we die negen maanden moesten wachten, kregen we de tijd om na te denken.

NYD Wat betekent het eigenlijk?

JAN En als je gaat nadenken over een kinderwens.. Ja, je komt daar op zich niet helemaal uit, tenminste ik niet. Als je goed gaat nadenken over waarom wil ik een kind? Wat betekent dat voor mijn leven? Wat geef ik op? Ja, als je het heel rationeel gaat benaderen, dan zijn er eigenlijk vooral heel veel slechte redenen te verzinnen.

NYD Nou, ik ben zelf ook heel erg met dit onderwerp bezig en ik heb ook echt wel eens gedacht van: nou, je hoeft eigenlijk maar lang genoeg te wachten en na te denken hierover en om je heen te zien wat het doet met gezinnen die kinderen krijgen. Ja, ook heel veel geluk. Ik denk dat er ook mensen zullen luisteren die zelf kinderen hebben en denken van: ja, maar meiden, jullie kunnen niet weten, je weet niet welke liefde..

JAN Maar dat is ook zo.

NYD Dat wil ik dus ook niet onderschatten of zo inderdaad, maar je ziet natuurlijk ook de zware kanten en het is best wel makkelijk om vervolgens een lijst te gaan maken met alle redenen waarom geen kind hebben een fijne beslissing is. En die lijst, die heb ik dus ook. Die heet 'De Grote Geen Kinderen Lijst'. Ehm.. kan je een kinderwens kapot denken?

JAN Ja, in die zin dat het bij ons, toen wij nog een kinderwens hadden, want mijn man die twijfelt inmiddels minstens even hard als ik zelf. Toen wij nog geen kinderwens hadden, toen ontstond dat vanuit een soort romantisch ideaal beeld. Wij hadden toen eigenlijk nog geen vrienden in onze omgeving die kinderen hadden. Dus dat was positief voor het kunnen groeien van die kinderwens, want je baseert het dan op een soort film of een of een idee of een..

ML In ieder geval de moeilijkheden zie je niet.

NYD Ik denk heel erg op momenten.

ML In het park, picknickend, terwijl je kind om je heen hobbelt. Dat.

NYD En aan de, weet je wel: "dan wordt een kind precies zoals wij. En grappig, en dan kunnen we daar een gesprek mee voeren, want we hebben uiteraard dezelfde interesses"

JAN Het wordt een ideaalbeeld.

ML Een leuk kind dat helemaal aansluit op ons

NYD En niet huilt. En niet compleet andere ideeën heeft over de wereld of het leven

JAN Ja, dus dat was ook waar onze kinderwens op was gebaseerd op een ja, op een ideaalplaatje en ik denk dat dat voor veel mensen zo is. Maar in die periode tussen die beginnende kinderwens en dat we begonnen te twijfelen, dat was een periode van twee jaar. En het was niet alleen dat wij er vanaf dat punt pas voor het eerst echt over na begonnen te denken, maar dat liep ook gelijk op met dat er dus inderdaad vrienden om ons heen ouders waren geworden in die twee jaar en dat wij dachten: 'ho, wacht eens even wat! What the fuck is hier aan de hand! Wat een enorme aardverschuivende ervaring.' Ja, we zagen mensen helemaal kapot, moe, relaties werden ingewikkeld, het was niet alsof een soort van halleluja-ervaring was van oh, we voelen ons extra verbonden als partners. Nee, mensen leefden langs

elkaar heen. En ja, het was eigenlijk heel pijnlijk om zo van dichtbij te zien wat het nou concreet in de dagelijkse praktijk naast die picknick inhoudt en dat is natuurlijk wel in de jonge jaren. Mensen zeggen wel, ja, op een gegeven moment naar de basisschool gaan natuurlijk, dan wordt het makkelijker, maar wij werden in die tijd wel heel erg geconfronteerd met wat het inhoudt om jonge ouders te zijn.

ML Ja, en sowieso is het natuurlijk zo dat we van alles romantiseren. Ook ik weet nog dat een vriendin van mij, nadat ze bevallen was en dat was echt één van de eerste mensen in mijn leven in kind kreeg, me opbelde zei: “oké, maar bevallen is echt heel erg zwaar. En weet je wel echt, dit doe ik nooit meer.” Nu heeft ze nog een kind, maar het is zeg maar de realiteit als je geen kinderen hebt en en je ziet het gebeuren, dringt zo keihard door. Ik heb dus niet zo'n letterlijke lijst als Nydia, maar wel in m'n hoofd. En ik heb het idee als iedereen er zo over na zou denken als wij er allemaal over nadenken, dan zouden er gewoon bijna geen kinderen meer zijn

NYD Nou, dat denk ik niet.

ML Echt niet?

NYD Er was ook iemand die had gereageerd op onze vraagsticker met: ‘ik heb een kinderwens ik kan niet verklaren waarom en ik schaam me er ook voor dat ik het niet kan verklaren.’ Dat noemde zij dan weer een femimisser. Maar dat er zijn natuurlijk mensen, die hebben gewoon...

ML Daar is het gewoon

NYD En dan kan ik wel zeggen van ja: ‘maar je gaat slecht slapen en je gaat je partner nooit meer...’

ML Maar dat maakt dan niet uit.

NYD Nee. Ik denk dat er heel veel mensen zijn waarvoor dat ook geldt. Alleen het dominante verhaal is natuurlijk heel lang geweest: kinderen. En dat begint langzaam het minder dominante verhaal te worden. Er is ook meer ruimte voor de niet-rozengneur en maneschijn verhalen. En dat verandert het wel voor een deel van de mensen, maar er zijn ook nog heel veel mensen die gewoon denken: ik wil dat. En ik kan dan wel mijn lijst gaan voorlezen met twintig punten

ML En dat doet ze niks

NYD En ze denken: Ja, I don't care.

ML Maar dan heb ik het misschien meer over de twijfelende mens. De mensen zoals ik die geen beslissingen kunnen nemen. En dat je dan zo'n grote beslissing moet nemen waarvan je eigenlijk de gevolgen niet kunt overzien. Dan is de lijst met negatieve dingen groter wanneer je het kapot gaat analyseren. Ik weet ook nog dat we... volgens mij toen we Damn Honey schreven, dat we discussies hadden over hoe apart het is dat meisjes worden opgevoed met het idee dat je later moeder

wordt. En dat wij zoiets hadden van: Waarom is het niet zo dat het de andere kant op gaat? Zeg maar, dat je meer realistische verwachtingen krijgt enzo. Maar dat zou denk ik betekenen dat veel minder mensen kinderen zouden krijgen.

JAN Ik moet zeggen, want volgens mij die verhalen, vooral die ik zie op bijvoorbeeld Instagram waarbij moeders de afgelopen jaren echt wel een stuk eerlijker zijn geworden dan vijf jaar geleden, denk ik, die hebben mij wel een beetje een schrikbeeld voorgeschoteld.

NYD Ja, en ik zat ook te denken toen toen dit aan het voorbereiden was van: moeten we een soort disclaimer geven, of zo? Van ja, we gaan misschien nu ook wel heel veel negatieve dingen zeggen over kinderen, maar ja, weet je wel, je hoeft niet meteen geen kinderen te... Ik voelde echt een soort, daar bijna een soort uh....

NYD Jij schrijft natuurlijk ook in je boek dat je het boek Spijtmogeders niet durft te lezen, wat dus gaat over moeders die spijt hebben van hun moederschap. Maar dat durf jij niet te lezen uit angst dat het een soort jou nog erger overhaalt...

JAN Ja, op een gegeven moment was ik al zo in mijn proces naar de Nee aan het neigen, dat ik dacht: als ik dit boek lees - daarin worden volgens mij 23 Israëlishe moeders geïnterviewd die spijt hebben dat ze ooit moeder zijn geworden - ik dacht: als ik dit lees dan is die Nee 100% en voelde me ook nog niet klaar om een beslissing te maken. En jij zei net: moeten we niet een soort disclaimer aanbrengeu? Toen dacht ik: ik heb dat boek geschreven omdat ik twijfel. Dus dat betekent...

NYD Het is niet een Nee.

JAN Dat betekent dat... ik kan me voorstellen dat als mensen die horen, en wij zijn al die vervelende dingen aan het opnoemen, dat mensen denken (gefrustreerd, imiterend): 'Nou oké, dan neem je geen kind. Punt.'

ML Lacht

NYD Maar dat is dus niet het geval

JAN Ik heb het boek geschreven omdat ik twijfel, dus mijn twijfel bestaat ook uit een ja. Dus dat betekent dat er ook genoeg en regelmatig en vaak momenten zijn dat ik wel nog dat verlangen naar een kind ervaar wat ik dus ook had toen ik op mijn dertigste bezig was om zwanger te worden. Dat loopt echt kriskras door elkaar heen en dat is bloedirritant.

ML Speelt het lichamelijk deel nog een rol bij jouw twijfel? Niet alleen dat je twee zwangerschappen hebt gehad die niet goed gingen, maar ook bijvoorbeeld... weet ik veel... uitscheuren of verzakte bekken.

JAN Ik moet zeggen dat zwanger-zijn en bevallen, dat valt voor mij onder het onder onder lijstje om het wel te willen.

ML Oh ja, interesting!

JAN Ik ben er op een heel rare manier van overtuigt dat ik heel goed ben in bevallen (lacht). En zwanger zijn lijkt me echt magisch. Ik bedoel, ik weet ook wel dat er mensen zijn die denken : wat moet ik met die alien in m'n buik. Maar het zou bijna een reden zijn om het wel te doen, niet reden genoeg, maar dat weerhoudt mij niet.

ML Dit is dan voor jou een heel belangrijk voordeel? Of hoe noem je dat... ja... positief argument.

JAN Nou, in ieder geval niet belangrijk genoeg natuurlijk, want ik realiseer met dat die zwangerschap en bevalling negen maanden duren en vervolgens zit je honderd jaar vast aan een kind.

NYD Honderd jaar mensen! Honderd jaar!

gelach

JAN maar het is absoluut niet de reden. Is dat voor jullie anders?

ML Nou, ik heb helemaal niet de wens om zwanger te zijn. Ik heb dat totaal niet. Ik heb ook, zeg maar uit mezelf, niet een kinderwens maar ik ben ook niet iemand die beslissingen neemt. Maar het liefst zou ik de tijd bevriezen. Ik zou het liefst gewoon zeggen: dit is wat het is. Ik ben blij met waar ik zit, met mijn werk, met mijn partner, ik ben gezond, het liefst zou ik het gewoon zo laten. Ik begrijp dus ook nooit zo goed de wil om vooruit te gaan, zeg maar, en om stappen te nemen, dat je een ander huis wil. Zeg maar al die grote beslissingen, ik begrijp dat nooit zo goed, en dit is natuurlijk bij uitstek zo'n ding waar je echt moet beslissen en zwanger zijn voor mij is helemaal niet iets wat ik wil. Wat ik wel heel fijn vind, is dat mijn partner nu is vrij jong nog.

NYD Een vriendin heb je, voor de mensen die dat niet weten.

ML En heeft ook een baarmoeder. Dus daarmee heb ik een soort uitstel gekregen van deze beslissing, want ik weet dat ik dat zelf niet hoef.

JAN Maar je begon je betoog met 'ik heb geen kinderwens', waarom is het dan niet zo simpel als: nou, dat is toch helder.

ML Ja nou... ik heb geen... wat ik wilde zeggen is: beslissingen bij mij komen altijd door een externe prikkel. Als ik verhuis niet uit mezelf, ik word uit mijn huis gezet. Dat is wat er aan de hand is.

JAN En kun je dan vervolgens wel blij zijn met wat er aan de hand is?

ML Ja! Want het is niet zo... kijk, ik verhuis tegen m'n zin, maar ik ben nu blij met waar ik ben. Maar uiteindelijk denk ik dus ook dat als ik een kind krijg, gaat dat ook zo, dan gaat mijn partner zeggen: ik wil een kind. En dan ga ik daar wel of niet in mee. Ik bedoel, ik kan wel voor mezelf denken, maar het zal een externe prikkel zijn. Ik denk niet dat ik ooit zelf... en ik word niet per ongeluk zwanger, dat zit er voor mij sowieso niet in. Ik denk niet dat ik zelf ooit zeg: ik ben er klaar voor, want dat zal ik eigenlijk nooit zijn. Wat ik me wel voor kan stellen is dat ik, ondanks dat het me nu echt de hel lijkt om kinderen te hebben, dat ik toch gedij in die situatie. Omdat het een soort structuur brengt en ik kan me ook voorstellen dat ik het leuk vind, rationeel gezien. Maar nee, ja, ik zal het nooit zelf doen.

JAN En hoe verhoudt jij je tot het lichamelijke?

NYD Ik vind het lichamenlijk eigenlijk heel erg interessant en ik mocht ook bij de bevalling van mijn zus zijn en dat vond ik echt geweldig dat ik dat mocht meemaken. Op die manier dus het is niet zozeer dat dat me tegen staat, maar dat er een mogelijkheid is dat er verandering in je lichaam plaatsvindt die niet onomkeerbaar is, zoals gedoe met je blaas, en verzakte bekken. Maar dat soort shit vind ik wel iets engs omdat ik gezegend ben met een erg prettig functionerend lichaam tot nu toe. Dus ik ben ook helemaal niet gewend om een kwaaltje of een dingetje te hebben. En die kans, die is natuurlijk wel gewoon echt aanwezig bij zwangerschappen en we hadden daar ook een mail over van iemand die was onlangs bevallen en die schreef ons van: 'Ik heb het wel echt onderschat en zwanger zijn. Ik was heel erg misselijk en ook de bevalling was superheftig zowel keizersnee als deels vaginaal, dus aan alle kanten herstellen dat het heel intens was.' En zij had, ja dat gewoon een beetje onderschat allemaal, en ze schreef ook van: volgens ons, dus haar partner en haa, mag er dan ook best een realistischer beeld gegeven hierover. Nou, ik heb het dat dat dus wel steeds meer het geval is, maar misschien zoek ik het ook wel op, hè, misschien vind ik het wel interessant om te lezen over wat voor leed er allemaal te vinden is rondom zwangerschappen en lichaam enzo. Maar ik, ja, dat zou niet voor mij een reden zijn om het niet te doen. Maar het staat wel, alles lichamenlijk, dus baarmoederverzakking enzo, dat soort gekkigheid, staat op mijn lijst. Maar de lijst is ook maar een lijst, snap je?

JAN Heb je ook een pro-lijst?

NYD Ik heb niet een eeh... nee, ik heb niet een pro-lijst op papier.

JAN Waarom niet?

NYD Omdat ik het gevoel heb dat de pro's misschien minder...

ML Zijn de pros niet meer gevoel?

NYD Ja, minder harde zakelijke, simpel op te schrijven zinnnetjes.

ML Het is meer emotie, of een soort drift.

NYD Ja, maar hoe kijk jij daarnaar, naar je pro-lijst.

ML Want jij hebt een pro-lijst?

JAN Nou ik heb voor mijn boek zo'n lijstje gemaakt, dus het was niet alsof ik dat altijd al in mijn notitie-app had staan, zoals jij.

gelach

JAN Maar ik dacht wel toen ik dat boek aan het schrijven was dat ik mijn bezwaren en mijn verlangens zouden zijn. En de grap is dat vervolgens die lijst met nadelen heel lang werd, allemaal dingen die ik niet meer kon doen.

NYD Concrete dingen toch?

JAN Ja, en die lijst met waarom ik het wel wilde, daar stond maar 1 ding op. Namelijk dat ik er ook naar verlang om die liefde tussen moeder en kind te ervaren. Wat natuurlijk helemaal niks zegt over het gewicht van dat ene dingetje.

NYD Nee, want dat ene ding kan natuurlijk ook makkelijk al die negatieve dingen wegslaan. Dat snap ik ook.

JAN Uiteindelijk denk ik dat we onszelf niet heel erg helpen met van die lijstjes.

NYD Nee...

SPONSOR THE OH COLLECTIVE

NYD Even een geil glibber glad woordje van onze sponsor: The oh collective

ML Ze zijn BACKKKK. The Oh collective is een sexual Wellness merk dat het taboe rondom seks, intimiteit en seksualiteit wil doorbreken.

NYD In hun assortiment vind je allerhande producten waar wij het hartstikke warm van krijgen: massagekaarsen, glijmiddel, menstruatieondergoed en vibrators, allemaal getest door een eigen community.

ML Even wat KENNIS, naar de mensen toe, geleerd van the Oh Collective, er zijn dus meer dan 20 evolutionary theorieën over waarom vrouwen orgasmes krijgen en het grootste deel daarvan gaat over het verwekken van een kind of een partner vinden. Behalve 1 theorie, die van Elisabeth Lloyd, zij zegt: pleasure is a godsend gift

NYD Maar weet je wat nou zo leuk is: HET MAAKT NIET UIT WAAROM JE KLAARKOMT. Klaarkomen is gewoon LEUK!

ML En Lekker!

NYD En ontspannend!

ML En The Oh Collective - EN WIJ - is van mening dat klaarkomen een feest is! Maar je moet zelf de slingers ophangen met bijvoorbeeld de Kit-vibrator van The Oh collective.

NYD een makkelijk te buigen vibrator waarmee het al snel feest is, perfect om je dag mee te beginnen

ML of te eindigen

NYD EN / OF

ML LEUK NIEUWS: Met de code damnhoney - aan elkaar geschreven - krijg je bij elke aankoop op www.theohcollective.com (zoals bijvoorbeeld bij de Kit vibrator) 1 x glijmiddel naar keuze op waterbasis cadeau

NYD oh collective, schijf je met OH. Belangrijk, let op, alarm: je moet zélf het glijmiddel even toevoegen aan je winkelmandje, je krijgt het niet automatisch toegestuurd. Dus kies uit wat je al wilde kopen, voeg het glijmiddel toe, gebruik de code damnhoney bij het afrekenen en dan wordt de prijs van het glijmiddel verrekend

ML theohcollective.com

EINDE SPONSORBERICHT

ML En dat is eigenlijk het kapot denken ervan, want dan ga je natuurlijk ook overleggen met je partner en dan wordt het gewoon één grote shitshow terwijl het gevoel heel sterk kan zijn dat je het dus wel wilt.

NYD En dat het oké is en er hoeft helemaal niet een hele lijst te zijn met nummer 1, nummer 2.

ML Je maakt het jezelf eigenlijk dus moeilijker. Je hebt het gevoel dat je het op moet lossen, omdat je twijfelt. En dat je erover na moet gaan denken, waardoor je het misschien dus juist weer moeilijker maakt.

JAN Ja, en ik moet nu ook nog terugdenken aan diegene die dat verhaal inzond, dat ze zei: ja, ik heb wel een kinderwens, maar ik kan het niet uitleggen en daar zit ik mee. Ja, volgens mij is op zich het hebben van een kinderwens voor de meeste mensen gewoon een heel basaal verlangen.

NYD Ja, gewoon zo, dat is er gewoon.

JAN Ja, dus dat hoeft je volgens mij ook niet... Ja, volgens mij hoeft je je er niet voor te schamen.

NYD Nee

JAN Volgens mij is dat menselijk.

ML Je hoeft het niet rationeel te kunnen onderbouwen. Dat is gewoon niet aan de hand.

JAN Nee en ik zou bijna zeggen... De mensen die het wel willen, die krijgen, denk ik, de minste vragen van *waarom wil je het wel*. Het zijn, vooral natuurlijk de mensen die het niet willen, die de vraag krijgen.

NYD Dat denk ik ook, maar wij hadden wel iemand die instuurde: vanuit mijn linkse bubbel hoek krijg je daar best wel wat commentaar op, dat ik uitspreek: ik wil een kind.

JAN Oh ja dat snap ik wel.

NYD En ik weet niet waar dan precies het in zit, maar klimaat of zo. Daar kunnen we het zo ook wel even over hebben. Dat kregen we wel ingestuurd.

ML Want ik dacht... Ik zag dat en toen dacht ik: ja, ik ben denk ik die linkse bubbel persoon die dan zo...

NYD Rotwijf

ML ... kijkt en dan... Ja en dan dingen moet inslikken.

NYD Heb jij, denk jij... Heb jij klimaat? Koppel je dat nog aan kind? Of hoe de wereld, de staat van de wereld, dat soort dingen?

JAN Nou, toen ik op een gegeven moment.. Op een gegeven moment had ik een soort van dat ik dacht: oh ja, ik ben nu 75 procent "nee" en 25 procent "ja". Je wordt heel erg dom, wiskundig van hierover praten.

NYD Ja en het heel lang hier heel actief mee bezig zijn.

JAN Maar goed, toen dacht ik: oké, het zou ergens ook wel lekker zijn als ik gewoon helemaal "nee" ben. Dan kan ik gewoon een knoop doorhakken en dan ben ik ervan af en dan kan ik het omarmen en dan is het klaar.

ML Ja, want je hebt ook ergens staan: je moet een beslissing maken, want als je geen beslissing maakt, dan is dat halfslachtig. Waar ik me helemaal niet in kan vinden, want ik maak geen beslissing *lacht*

JAN Nou ja, ik dacht, het is gewoon, het is ook wel lekker als ik er gewoon vanaf ben. Dus laat ik nu toch maar proberen om gewoon helemaal naar de "nee" te gaan. En toen heb ik op internet allerlei artikelen en allerlei boeken gelezen, allerlei fora bezocht van andere mensen die geen kind willen, omdat ik dacht: ik ga nu gewoon allemaal argumenten verzamelen die ik nog niet per se herken of voel. Maar wie weet, als ik dan andere mensen erover hoor vertellen, dan kan ik me toch vereenzelvigd met met die argumenten. En dan kom je natuurlijk al gauw uit bij het

argument: de wereld gaat naar de knoppen. En dat is dan tweeledig hè? Dus de wereld gaat naar de knoppen, dus daar wil ik geen kind op zetten. En aan de andere kant een kind baren bespaart... Nee, geen kind te baren, bespaart de wereld een hoop ellende. Wat zo is. Uiteindelijk bleek uit onderzoek wat ik vond dat als je geen kind krijgt, dat dat meer co-uitstoot scheelt dan als je vanaf nu niet meer vliegt, alleen maar met de trein rijdt, veganistisch eet.

NYD Je mag alles doen zeg maar. Als je het hebt over wel of niet mogen. Dat gaat natuurlijk echt ergens over. Maar in principe kan je, als jij zegt van nou: geen kind. Dan ligt de wereld aan je voeten. Kan jij elke dag gaan vliegen, want jouw kind zal niet ook nog eens elke dag gaan vliegen, want het kind bestaat niet.

ML Wat eigenlijk heel raar is, want het kind bestaat niet en dus bespaar je eigenlijk niks, want het kind bestaat niet.

NYD Het is een beetje weer jouw: ik heb daar 30 euro niet uitgegeven...

ML ... en dus heb ik 30 euro bespaard.

NYD *lacht* Dat is niet hoe het is, maar goed.

ML *lacht* Nee

JAN Klopt, maar het is een feit dat je een hoop CO2 uitstoten bespaart als kinderloos blijft. Maar ik weet het niet. Ik moet zeggen: ik twijfel een beetje aan de oprechtheid van dat argument. Volgens mij zit er altijd onder: ik heb gewoon eigenlijk echt geen zin in of het past niet bij mij. Ik kan me niet...

ML En ik denk dus angst, want ik zou, als ik nu een kind op de wereld zou zetten en ik ben zo bang voor de toekomst zelf al. Dat ik me dus heel veel zorgen zou gaan maken.

JAN Dat geloof ik en dat zie ik... Ik zie dat bij vrienden om me heen die wel ouders al zijn geworden, die zijn vanaf dag één dat hun kind werd geboren, zijn zij banger en waakzamer en veel politieker en veel uitgesprokener bezig met de toekomst van de wereld.

ML Wat op zich goed is.

JAN Wat op zich goed is, maar...

NYD Ik zie ook mensen die dat niet doen en dan denk ik: huh? En dat is dan wel een beetje veroordelend van mij dat ik dat denk, maar... Sluit je aan bij Extinction Rebellion! Je hebt kinderen, denk ik dan... maar goed. Nee, maar we hadden dus laatst een aflevering met twee rebellen van Extinction Rebellion en één van hen die zei: ik wilde echt super, super, super, super graag, kinderen altijd en nu niet meer vanwege de staat van de wereld en van hen geloofde ik wel echt van die wens is er echt, maar...

ML Het was ook echt een verdrietig moment.

JAN En weet je dan ook welke van de twee ze bedoelen? Bedoelen ze dan: ik wil geen kind op DEZE aarde zetten of bedoelen ze...

NYD Op deze aarde die naar de tering gaat.

JAN Ja, dat begrijp ik.

NYD Ja, dus niet ik ga CO2 stoppen met uitstoten.

JAN Ja, nee die tweede geloof ik niet.

NYD En voor mij is dit ook echt... Ik kan soms denken: oh misschien toch wel leuk? En dan denk ik toch: ja, maar de wereld... En alle zorgen die erbij komen kijken. Überhaupt zorgen die erbij komen kijken om een kind te hebben. Je bent nooit meer gewoon: lalielaliela.

JAN Je bent nooit meer zorgeloos. Dat is waar. Iemand zei laatst tegen mij: je bent zo gelukkig als je ongelukkigste kind.

NYD Oh verschrikkelijk!

ML Oh wat erg!

praten door elkaar

ML Ja, maar en ik zeg... Nou, ik ben al zo'n angstig, paniekerig, niet ontspannen type en dan zou ik dus een kind krijgen en dat zou dan dus vergroot worden weer. Dat vind ik... nou ja.

NYD Tegelijkertijd redt een kind... Ik bedoel heel veel kinderen die... Weet je, het komt ook wel goed of zo, hè? Dat is natuurlijk ook het ding van... Toch?

ML Toch? *lacht*

NYD Ja

JAN Volgens mij stond er een, een paar weken of twee maanden geleden ofzo in Volkskrant Magazine zo'n lezers dilemma. Wat hierover ging van: ik heb een kinderwens maar maak me ook zorgen om het klimaat en de aarde. Moet ik dit wel doen?

NYD Ja! Dat ik heb ik toen nog gefotografeerd inderdaad en naar vrienden gestuurd, ja.

JAN Toen was er wel zo'n... Ja, kijk de enige hoopvolle reactie die je daarop kan geven is: ja, maar we hebben ook mensen nodig die de aarde gaan redden en hopelijk kan jij dat kind baren dat daar aan bijdraagt. Ja, dat is volgens mij de enige

manier. Als je er zo mee zit en daar zo bang voor bent, dan is dat een argument waarmee je het aan jezelf kan verkopen.

NYD En een collega van mij die zei: ja, toen wij nadachten over kinderen, toen was ze weet ik veel, de Koude Oorlog ofzo. Ik weet even niet meer welke heftige wereldproblematiek er toen speelde, maar hij zei van: ja en wij hebben het ook gewoon gedaan. En volgens mij, toen mijn zus geboren werd, was net Tsjernobyl... Of ik.. Tsjernobyl is 87?

ML Ja

NYD Dus het was ja... Dat is ook fucking heftig en dan mag je geen spinazie eten als zwangere, want Tsjernobyl is net ontploft.

ML Ja, er is altijd wel heel veel ellende aan de hand in de wereld. En je kan het altijd aangrijpen als een reden om het niet te doen. Maar als je dus een kind wilt en als je het voelt en als je het wenst, dan zou dat dus geen reden meer zijn, want...

NYD Nee of ja.. het speelt altijd in mijn achterhoofd. Maar je hebt dan die beslissing gemaakt van: dit is gewoon wat ik ga doen. Maar oké, jij ging dus die twijfel in en vervolgens ben je allemaal dingen gaan doen met die twijfel. Je bent niet gewoon zoals Nydia die maakt een lijstje en dat was het ook eigenlijk wel. Je hebt ook coach bezocht, bijvoorbeeld.

JAN Ja, maar even denken hoor. Ja, ik werd wakker, geloof ik, op mijn drieëndertigste verjaardag en daaraan vooraf ging een best wel lange periode van van het negeren.

NYD Oh ja, ja, want dus een tijdje kan je het nog best wel negeren?

JAN Ja. Ik was niet dat ik, voordat ik in actie kwam, dat ik een persoon was die een lijstje maakte zoals jij. Ik was gewoon iemand die het gewoon helemaal wegstopte. Want ik dacht: dit is het ingewikkeld. Ik kom hier nooit uit, ik weet het niet, laat maar even zitten. Totdat ik wakker werd op mijn verjaardag en dat ik dacht: oh ja, maar ik wordt gewoon wel elk jaar ouder en ik ben een vrouw en ik heb eicellen en die raken op. Als ik nog zeven jaar doe alsof dit onderwerp niet bestaat, dan heb ik misschien wel een beetje een probleem. Als ik er op dat moment achter kom dat ik toch wel heel graag een kind wil. Dus dat was voor mij een belangrijk moment dat ik dacht: oké, ik moet nu heel even in actie komen. En het irritante is dat mijn man dacht: nou ja, het zal wel, ik heb nog 100 jaar om jou te bezwangeren. Nou ja, feitelijk niet, maar om een andere vrouw te bezwangeren.

ML Iemand *lacht*

JAN Iemand iemand te bezwangeren. Ja, dat is wel, ja, ik vond dat wel irritant! Dat verschil tussen mij en hem, want hij voelde echt totaal niet de urgentie om ermee aan de slag te gaan. Dus het was wel een beetje zo oké, mijn proces. Wat wil ik

dan? En toen ben ik inderdaad naar een kinderwens-coach geweest waarvan ik niet wist dat die bestond. Maar goed, als je dan googelt “wil ik een kind?” Toen stond zij vrij bovenaan de zoekresultaten. Heeft ze heel goed gedaan.

ML Heel basic... Heel leuk basic startpunt.

JAN Dat heb ik ook letterlijk die ochtend van mijn drieëndertigste verjaardag ingetoetst in de zoekmachine. Ja en toen vond ik haar en toen heb ik even met haar gebeld en we hadden wel een klik en toen dacht ik: nou goed, laat ik maar naar haar toe gaan, want ik kom er in mijn eentje niet uit. En ik blijf toch maar rondjes in mijn hoofd rond wandelen. En zij had eigenlijk een super praktische aanpak. Zij heeft me gewoon een stapel A4-tjes gegeven, waar ze allerlei huiswerkopdrachten op heeft geschreven. En zij liet mij die huiswerkopdrachten doen en vervolgens gingen we dan elkaar weer zien om het daarover te hebben. En wat zij bijvoorbeeld deed, het was een opdracht waarbij ze wel wilde dat ik twee scenario's schreef: eentje over mijn toekomst, de komende 30 jaar met kind en één toekomst van de komende 30 jaar zonder kind. En dat moest ik dan zo heel gedetailleerd en heel positief vertellen. Dus beide scenario's...

NYD Oh beide scenario's zo positief mogelijk.

ML Echt je droom kind.

JAN Ik had een GEWELDIG kind, het ging heel vaak lekker uit logeren, vond alles best. En in dat leven zonder kind was ik ook heel blij met die beslissing en had ik een heel rijk en gevuld leven, waarin ik nog 100 boeken schreef en alles me voor de wind ging. En hebben de 120.000 euro die we hadden bespaard om geen kind te krijgen, daarvan hadden we een vakantiehuis op Terschelling gekocht. Wat helemaal niet kan voor 120.000 euro, maar in dat verhaal kon dat wel. En nou, het bracht me niet direct dicht bij een keuze. Maar waar die opdracht wel heel erg bij hielp, was dat... Omdat ik zo heel gedetailleerd verplicht moest nadenken over wat die levens zouden kunnen zijn, in het meest gunstige geval. Kreeg ik wel een beter beeld van waar die twijfel bij mij nou zo uit bestaat. Dus voor die opdracht was het gewoon ja, was het een beetje blurry, was het niet heel... Kon ik er geen woorden aan geven en na die opdracht dacht ik: oh ja, ik heb dus blijkbaar enerzijds verlang ik heel erg naar de intimiteit met een kind en naar een intimiteit op een nieuw niveau met mijn man. Zie ik ook wel mezelf als zestigjarige vrouw voor me die een kind heeft of kinderen heeft, die dan thuis komen met kerst. Daar heb ik ook een heel romantisch idee bij. En tegelijkertijd kon ik in dat leven zonder kind ook heel goed snappen van: oh dan kan ik mijn vrijheid en mijn autonomie en mijn onafhankelijkheid behouden. En daar... ja voelde ik ook heel veel voor. Dus zo'n opdracht maakte voor mij wel dat ik beter begreep waarom ik twijfelde en dat was gewoon een fijn begin om verder het uit te gaan zoeken.

ML Ja, en zij stelde op een gegeven moment ook de vraag: wil je vader worden? En dat vond ik... Want wat maakte dat in jou los?

JAN Nou, ik weet nog heel goed dat wij toen belden en toen hadden we het over... Ik belde haar omdat ik even van haar wilde weten wat nou ook weer het verschil is tussen intuïtie, oerinstinct en in de discussie van: ja, hoe kan het nou dat ik enerzijds verlang naar een kind en is dan dat onderbuikgevoel is dat belangrijker dan... Nou ja, allerlei rationele overweging? Daar belde ik haar over. En toen tijdens dat gesprek vroeg zij opeens, voor mij best wel vanuit niks, van: hé, maar zou je misschien vader willen zijn? En ik weet nog heel goed dat ik meteen dacht: ja, ja, geef mij maar! Ja, daar teken ik voor! En dat is natuurlijk een heel wonderlijke reactie, wat vraagtekens doet zetten bij oké, is er dan dus zo'n enorm verschil in hoe we naar vaders en hoe we naar moeders kijken? Wat zegt dat over de maatschappij waarin we leven? Wat zegt dat over hoe ik naar moeders en vaders kijk? Ja, ik vond dat best wel een pijnlijke vraag. En of ja, een pijnlijke vraag, ja of in ieder geval een belangrijke vraag die veelzeggend was vond ik. Eigenlijk, dacht ik na die vraag: oké, of ik had in de jaren 50 als man geboren moeten worden en dan een vrouw aan mijn zijde die dat allemaal helemaal lekker deed en dat ik een beetje zo aan de zijlijn met de kinderen kon spelen een uurtje per dag.

NYD En af en toe een pantoffel kon gooien

lachen allemaal

JAN Ja. OF ik had over 50 jaar geboren moeten worden als de gelijkheid tussen vaders en moeders alweer een eindje verder was.

NYD Maar is het ook zo dat je dan denkt van: ik kom daar uiteindelijk, ondanks dat mijn man echt helemaal "ja, we gaan samen doen" dat dat toch niet helemaal gaat

JAN Volgens mij is het een combinatie van de maatschappij die anders naar haar vaders en moeders kijkt. Mijn zus is moeder van twee kinderen en ja, volgens mij kennen we die verhalen inmiddels wel, dat zij... Zij wordt altijd gebeld als er iets met de kinderen is.

NYD Door de opvang of...

JAN Kinderen van school, terwijl haar man... Zij en haar man werken evenveel. Haar man is eigenlijk veel flexibeler in zijn baan. Die kan makkelijker de kinderen van school ophalen dan mijn zus. Dat soort voorbeelden, ja, dat zegt gewoon iets over hoe wij verschillender wij naar mannen en naar vrouwen... Sorry, naar vaders en naar moeders kijken. En ik denk dat daarnaast is het een feit dat vrouwen, omdat ze biologisch... Vrouwen die biologisch moeder zijn, ja toch wel echt een andere, zeker in die eerste periode van een kind, een andere relatie hebben met het kind dan de vader.

NYD Je bedoelt qua hormonen of zo?

JAN Ja en hoe het biologisch werkt en hoe het hormonaal werkt.

NYD Ik heb er wel eens van begrepen dat als je als vader wel echt goed of als ouder, want die laten we het... Als je even iets neutraler omschrijft. Als je als niet-barende ouder genoeg tijd met je kind doorbrengt dat dan de hersenstructuur... Nu zit ik weer dingen te zeggen waarvan ik het niet... Maar zeg maar datgene wat dan bij de biologisch dragende ouder al sowieso aan de hand is, ook bij die ander gebeurt.

JAN Dat is zo. ik weet dat Lynn Berger van De Correspondent ook zegt: we gaan van onze kinderen houden, omdat we voor ze gaan zorgen. Dus hoe meer tijd je ook als vader of als niet-barende partner doorbrengt met je kind, hoe gelijkwaardiger dat automatisch wordt. Maar daarnaast is het ook zo dat als je zwanger bent, dat er allerlei DNA-cellen tussen jou en jouw kind worden uitgewisseld die ook een impact hebben als je eenmaal bevallen bent. Dus daar ontkom je denk ik niet aan, maar goed, natuurlijk is het... Zit het, voor 99 procent zit die gelijkwaardigheid in de tijd die je, denk ik, met je kind doorbrengt.

ML & NYD Ja

ML We kregen... Nou ja, eigenlijk denk ik precies deze vraag. Spelen de maatschappelijke verwachtingen rond moeders een rol in Jantine's kinderwens en zo ja, hoe? En ik denk dat je dat... Want dat is dan toch ook toch? Hier staat *leest voor*: *ik twijfel zelf namelijk en dit is een ding dat me erg benauwd. Het vergrootglas waar je onder komt te liggen, iedereen die een mening heeft en het feit dat ik nu al weet dat ik niet wil conformeren aan die verwachtingen. Ik hou bijvoorbeeld ook van mijn werk en haat het huishouden, dus ik zou zomaar.. shock, horror... een ouder kunnen zijn die haar kind vier dagen per week naar de opvang brengt, om maar iets te noemen. En dit is overigens niet de enige reden dat ik twijfel, maar het speelt een grote rol. Ik zit ermee en ik vind het ook moeilijk om er met mensen over te praten, want in het kader van verwachtingen: mijn moeder en schoonmoeder willen overduidelijk niets liever dan een kleinkind. Spreken het niet letterlijk uit, maar toch. Dus ja, een twijfel-gesprek voeren is dan lastig. Liefs, een twijfelende honingbal die vruchtbaarheid technisch niet veel twijfel tijd meer heeft.*

NYD Oh ja, ook nog, ja...

JAN Ik moet nu ook denken aan die overheids campagne waar nu zoveel terechte kritiek op is, dat vrouwen wordt opgeroepen om te gaan werken, terwijl niemand vervolgens heeft een soort plan over wat we dan met die kinderen gaan doen.

NYD Hier zijn we, in ieder geval ik, heel boos over geweest in deze podcasts.

ML Nydia had ook al een fantastische slogan bedacht namelijk: 'een echte vent is zorgwerk gewend'.

JAN Precies, of we gaan kinderopvang gratis maken.

NYD De kinderopvang is hartstikke duur. Dat schrijf je toch ook: dat je even inzicht kreeg in in hoe heet dat?

JAN Een soort kasboeken.

NYD Ja een kasboekje. Dat iemand zei €2.000,- kinderopvang per maand.

ML Per maand!

NYD Je valt helemaal van je stoel als je dat hoort, als je zelf geen kinderen hebt die bij de opvang zitten.

JAN Ik weet dat...

NYD Ja, nou, wat ik vervolgens, een kleine angst die ik ook heb is, zeg maar, want ik denk dan ook altijd oh, ja, maar je kind kan natuurlijk ook gewoon naar de opvang. Ik neem jullie even mee in mijn twijfelproces, maar dan denk ik vervolgens: je hebt ook kinderen, die trekken dat heel slecht. Dus zeg maar het idee van 'oh joh, dan gooi ik mijn kind effe naar de opvang'. Er zijn ook kinderen waarbij dat helemaal niet zo makkelijk werkt. En dat vind ik dus ook weer een angstaanjagend idee, want iedereen gaat inderdaad altijd uit van een soort super sociaal 'oh ja, hoor, die kan daarheen, die kan je meenemen daarheen-kind' terwijl, dat weet je natuurlijk niet.

ML Nee, je hebt geen idee wat er uit komt.

NYD Niet dat jullie hier uitgebreid op hoeven te reageren hoor, maar dat is dan ook weer iets wat in mijn hoofd speelt.

JAN Dat is een onderdeel van mijn twijfel. Niet alleen de vraag wat voor moeder word ik en hou ik mezelf als mens nog overeind naast die rol van moeder, maar natuurlijk ook de vraag wat voor een kind krijg ik eigenlijk. Het is nogal een gok. Je hebt geen idee, kan een heel leuk kind worden, kan ook een heel vervelend kind worden.

NYD Ja, ja, staat ook op mijn lijst. Dat staat allemaal op mijn lijst.

JAN Die vraag van euh...

ML ... over de maatschappelijke verwachtingen?

JAN Ja, en over wat voor moeder wil ik zijn, hoe kijkt de wereld daar naar en is de wereld het daarmee eens. Volgens mij? Die vraag geldt ook voor mij andersom. Ik denk dat als je besluit om geen kind te krijgen...

ML ... dan heb je ook te maken met maatschappelijke...

JAN Ik heb wel ergens een stemmetje in mijn hoofd dat zegt oh, maar als je geen kind krijgt, dan moet je wel heel andere, belangrijke dingen gaan doen.

NYD Ja het zingevingsstuk. Het is natuurlijk, dit gaat raar klinken, makkelijk om voor kinderen te kiezen. En dat nou nogmaals, ik wil niet onderschatten: een kind krijgen is enorm heftig en het is heel ingewikkeld en kost veel tijd en alles. En het is geweldig als je die taak op je wil nemen, want we hebben ook echt kinderen nodig, dus: go mensen. Maar het geeft je natuurlijk in één klap duidelijkheid: Dit is hoe mijn jaren eruit zien, hoe mijn weken, hoe mijn dagen, hoe mijn minuten er misschien zelfs uitzien, vooral in die eerste tropenjaren, in die eerste achttien jaar misschien ook zelfs wel, weet je wel, je hebt de school en dan dit en dan zo en dan zus en we vieren kerst. Want ja, je gaat heel erg mee in al die dingen die bij een kind horen. En als je geen kind hebt, ja, dan moet je dat dus eigenlijk allemaal maar zelf gaan lopen invullen.

ML: Ja, en dat is, zeg maar, het is iets leuks en iets stoms allebei, want ik kan me dus voorstellen dat het heel benauwend is om te weten hoe de rest van je leven eruit gaat zien, of misschien een deel.

NYD Dat is misschien een beetje te kort door de bocht, maar ja, precies

ML Op een bepaalde manier heel benauwend, want je wordt erg gebonden en op een bepaalde manier ook heel erg duidelijk en vertrouwd

NYD En je weet ook whatever ik doe, ik heb dat kind en daar heb ik alles voor gegeven of gedaan, of daar hou ik zoveel van, en dat is dan jouw purpuse of zo.

JAN Nog los van de structuur kan ik me voorstellen dat er ook nog de vraag in de lucht zweeft van: mag je als kinderloze vrouw wel gewoon een doorsnee leven leven zonder gewoon ...

NYD Grote dingen, geen schrijver worden.

JAN Nee, precies. Geen hongersnood oplossen?

ML Geen wereldvrede. Je leeft gewoon je leven.

JAN Ik denk dat veel kinderloze vrouwen zich vaak moeten verantwoorden, of nou niet moeten, maar dat ze die vraag krijgen en het gevoel hebben dat ze zich moeten verantwoorden over wat zij met al hun zeeën van tijd doen, die ze overhouden door geen kind op te voeden.

ML Terwijl? Wat is er mis met gewoon het leven leven?

JAN Ja, niks.

NYD Nee, er is niks mis mee, maar ik kan me wel voorstellen dat het klijk. Ik heb in ons werk bijvoorbeeld heel veel zingeving gevonden. Maar als jij een baan hebt waarbij je denkt: ja, dit is gewoon ja, ik zit gewoon dit te doen. Dat is het. Ja, ik heb er weinig gevoel bij en in de rest van je leven misschien. Ik kan me ook helemaal

verliezen in marathons rennen en weet, ik veel wat allemaal, maar als je dat dus niet hebt, dan kan een kind misschien wel precies dat wel geven.

ML Ja nee, dat snap ik wel, maar ik heb het meer over dat mensen dan gaan opleggen van oh. Dan moet je wel iets heel belangrijks doen. Als jij als mens heel tevreden bent met gewoon je baan en je dingen. Prima.

NYD Laten we het even hebben over spijt, want daar kregen we veel vragen over.

ML Heel veel.

NYD Dus ik ben bang dat ...

ML Dat ik spijt krijg

NYD Ik wil nu geen kind, maar ik ben bang dat ik later spijt krijg, dat ik geen kind wil. Ik ben bang dat ik spijt krijg als ik wel een kind heb, alle twee de kanten.

JAN Ik denk dat de angst voor spijt, het begin van mijn hele boek is geweest, want het begon natuurlijk met het idee. Er is voor mij een soort absoluut absolute, perfecte keuze en ik moet erachter zien te komen welke het is, en dat ga ik nu onderzoeken ik hoop bij bij optie A of optie B uit te komen. En dan komt alles goed, maar dat is nog niet helemaal gelukt. Helaas.

ML Nee? Heb je nog niet het absolute antwoord gevonden?

JAN Nee, maar dat komt, dat is helemaal niet verdrietig hoor, dat komt eigenlijk omdat ik een veel belangrijker inzicht heb opgedaan gedurende de weg, namelijk dat er voor mij geen absolute keuze is, omdat die twee levens helemaal gelijkwaardig en allebei als soms fantastisch en soms kut voelen. Ja, en dat is waarom ik überhaupt begon met twijfelen, ooit. Niet omdat ik niet goed weet wat ik wil, maar omdat beide paden voor mij iets hebben wat me aantrekt en eigenlijk vond ik het hele besef dat er dus voor mij geen betere keuze is, wel hoopgevend en geruststellend. Ja, omdat ik daardoor die eigenlijk, het begon dus met: ik ben bang dat ik spijt ga krijgen van een verkeerde keuze, en eigenlijk ben ik er inmiddels van overtuigd dat ik, door het zo ontzettend goed uit te zoeken en zo te voelen en na te denken en te praten, dat ik daarmee die spijt kan voorkomen, omdat ik uiteindelijk een beslissing ga nemen en dan altijd de rest van mijn leven kan zeggen: Ik heb het goed uitgezocht en ik heb er goed over nagedacht en ik heb gedaan wat me een goed idee leek, terwijl als je kijkt, want ik in het begin hadden we het erover dat ik bang was om dat boek te lezen over spijtmoeders. Uiteindelijk heb ik dat boek wel gelezen en het was eigenlijk heel fijn om het te lezen, want uiteindelijk concludeerde ik: deze vrouwen die moeder zijn geworden en daar nu spijt van hebben, dat zijn stuk voor stuk vrouwen die er niet heel goed over na hebben gedacht. Die het of een beetje per ongeluk zijn geworden, of ze werden door hun omgeving in die rol geduwd, of ze zijn moeder geworden omdat ze dachten dat dat hoorde en dat er geen andere optie was. En dan kan het zijn dat je spijt krijgt, terwijl inmiddels geloof ik niet dat mij dat nog gaat overkomen.

ML Wat natuurlijk niet betekent dat je misschien, als je voor het ene kiest kan verlangen naar het ander. Dat zou een soort melancholie zijn.

JAN Ik denk dat dat een heel belangrijk iets is om je te beseffen dat als je kiest voor het ene leven, dat je dus automatisch kiest voor een leven dat je niet leeft en dat je ermee moet zien te leren leven, dat er ook altijd momenten zullen zijn dat je verdrietig bent of rouwig bent om het leven dat je niet hebt geleefd. Als ik ervoor kies om geen kind te krijgen, ja, ik zal straks op mijn veertigste en vijftigste negentigste momenten kennen dat ik daar verdrietig om zal zijn en andersom ook. Ja, als ik een kind heb, dan betekent dat ook dat ik een leven aan me voorbij laat gaan waarin ik van alles kan doen wat ik met een kind niet of minder kan doen. En dat is, denk ik, op sommige momenten ook pijnlijk, maar ik denk dat het bevrijdend is om je daarbij neer te leggen en dat te omarmen.

ML Mooi.

NYD Ik vond ook dat wat je net zei, van die spijtmoeders, dat er veel verhalen waren van mensen die waren er soort van ingerold van: oh fuck, opeens zit ik hier en eigenlijk in het helemaal niet leuk. Dat jij ook schreef dat je samen met je man echt helemaal, jullie hadden een soort boekje waar je allemaal antwoorden ging geven over wat voor normen en waarden wil je je kind meegeven en zo. Nou, ik vond het heel leuk om te lezen en dat je, toen er eigenlijk achter kwam dat alle mensen om jou heen, die dus kinderen aan het hebben waren, daar helemaal niet zo over nagedacht hadden.

JAN Dat klopt, en dat idee om dat boekje te maken, dat kwam door een vriend van mij die op dat moment bezig was om donor te worden bij een lesbisch stel. Zij wilden toen dat vast laten leggen bij de notaris, de afspraken die zij over die rollen wilden maken en zij moesten toen een paar keer, omdat ze die afspraken wilden vastleggen met elkaar in gesprek. Over nou, hoe zien we het eigenlijk voor ons en welke verantwoordelijkheden hebben we? Hoe gaan we de zorg verdelen? En toen dacht ik: wauw, wat te gek dat jullie dit gaan bedenken en wat raar dat niemand anders dat doet. Dus hij bracht mij op dat idee. Ik vind het nu heel leuk om terug te lezen, maar ook dat je denkt: ja, jeetje, we waren er echt wel grondig mee bezig. En inderdaad, al mijn andere heterovrienden die keken maar echt aan van meid, doe ff kalm. Terwijl nou, ik vind daar best wel wat voor te zeggen. Kijk, als je besluit om een kind te krijgen en het lukt, ja, dat betekent nogal wat, je kan nooit meer terug. Dus ja, er valt best wel iets voor te, ik ben heel erg iemand die pro-intuïtie is, maar in het geval van een kinderwens vind ik er ook best wel wat voor te zeggen dat je er gewoon heel effe over nadenkt.

NYD Nou, zeker!

JAN Hoe je het voor je ziet.

ML Dit is dus wat ik net bedoelde met: je wordt opgevoed met het idee: je krijgt later kinderen in plaats van een soort van: ho, ho, ho. We gaan ook gewoon eventjes nadenken over hoe het realistisch dan precies in elkaar steekt allemaal.

NYD En ook wel eerder afleveringen opgenomen over ongelijke werk-zorgverdeling en zo. En ja, je gaat er gewoon in met het idee: natuurlijk gaan we allebei evenveel doen, maar als je daar dus nooit concrete afspraken over hebt gemaakt, dan zou dat zomaar vies tegen kunnen vallen. Zullen we nog even kijken wat we een luisteraar-vragen. We binnen hebben gehad. We hebben ook een paar mensen, dat vond ik dapper. Paar mensen die hebben gestuurd dat dat ze spijt hebben van van kinderen, ook mensen die stuurden ik wil laten weten: ik ben hartstikke blij met mijn kinderen.

JAN Aw dat is ook heel lief.

NYD Het gaat gewoon alle kanten op en het is ook zeker niet dat we deze dingen dan voorlezen of zeggen om mensen, een soort bepaalde kant op te sturen.

ML Ik heb hier. Ik vond dit zo'n leuk bericht over een alleenstaande moeder die haar leven op een bepaalde manier heeft ingericht: 'Ik ben zelf een alleenstaande moeder met een kind van bijna vijf en een goed geregeld co-ouderschap en ik ben hier fucking blij mee, want ik ben een soort parttime ouder, waarbij ik het ene weekend kinder playdates afa ...'

NYD Jantine glijdt van haar stoel bij dit verhaal.

ML '... en disneyfilms kijk. En het andere weekend van god los ga op een festival en bij random mensen in bed beland. Het fulltime krijgen en hebben van kinderen is naar mijn idee geromantiseerd en ik denk dat er ruimte zou moeten zijn voor een andere parttime manier van kinderen opvoeden. Ik ben dol op mijn heerlijke kind en ik ben blij als ze er is, maar ook blij als ze er niet is'.

NYD Nou, de jaloezie hier.

ML Sorry.

NYD Nee, dat klinkt natuurlijk ideaal.

JAN Ik weet nog dat ik de eerste keer bij die kinderwenscoach was geweest en ik had met haar euhm, zij heeft zelf een best wel progressieve constructie met haar kind en partner. Ze wonen niet samen en ik was met haar die eerste sessie bezig met oké: maar wat voor andere scenario's zijn er nog mogelijk? Ik bedoel: oké, je zit in een relatie, maar laten we eens kijken: wat kan er nog meer? En eigenlijk was mijn conclusie na de eerste sessie dat ik er beetje weinig geluk mee heb dat ik in een goed en gezond huwelijk zit met een man met wie ik samenwoon, want ja, ik vind er best wel heel veel voordelen in klinken dat je een co-ouderschap constructie opzet.

ML Voor mij zou dit bijvoorbeeld wel iets zijn waar ik dan nog wel het voordeel van in zie. Ik zie dit nog wel gebeuren.

NYD Misschien moeten we met z'n tweeën een kind maken.

ML We doen het. Ja, en dan de ene week vrij, andere week. Dat lijkt me meer doable dan...

NYD Ja, tuurlijk, ja.

JAN Ik heb op een gegeven moment aan mijn man voorgesteld van: oké, maar wat zou je er van vinden als ik met een andere man een kind krijg, bijvoorbeeld een gay man die geen baarmoeder tot zijn beschikking heeft? En ik heb met hem een soort ouderschap constructie. Dan dacht ik, ja, maar dat kan natuurlijk dan ook alleen maar werken als wij twee een latrelatie gaan hebben, want anders wonen we samen in één huis en is dan de helft van de tijd een kind in ons huis dat niet zijn kind is. Dat vond hij ook niet een heel aantrekkelijk idee? Ja, dus wij kwamen daar niet helemaal uit, maar.

NYD En is voor jou jouw eigen DNA? Speelt dat een rol?

JAN Dat ik dat doneer?

NYD Nou, voor dat je een kind echt van jezelf hebt.

ML Dat je jezelf terugziet?

NYD Je kan natuurlijk ook pleegouder worden. Er zijn allerlei constructies.

JAN Ja, zeker, gedurende het onderzoek en het schrijven realiseer ik me ook wel dat misschien pleegzorg ook wel eigenlijk wel iets is wat mij aanspreekt.

ML Ja, dat je wel een rol speelt in het leven van een kind, wat niet perse jouw kind is.

JAN En gek genoeg heb ik gewoon heel lang gedacht: oké, je hebt zeg maar een kinderwens. Dan krijg je biologische kinderen en pleegzorg, dat is een soort van de overtreffende trap daarvan. Zeg maar, als je voor andere kinderen wil zorgen, dan moet je wel een hele grote kinderwens hebben.

ML Maar dan zitten er dus sowieso, de heb jij kinderen, maar dan komen daar nog kinderen bij die...

JAN Ja, of je hebt een kinderwens en je doet, je probeert dat zo lang totdat je denkt: oké, het lukt echt niet, dan dan komt pleegzorg. Terwijl, dat is natuurlijk helemaal niet zo. Je kan best wel een zorgbehoefte hebben zonder dat je per se biologische kinderen wilt. Pleegzorg kan ook heel goed parttime. Je hebt ook weekendpleegzorg of vakantiepleegzorg, dus dat betekent ook niet dat je een pers getroubleerd kind in

huis neemt, wat forever bij je woont. Dat kan ook best wel deeltijd. Dus dat, ja, dat is best wel iets waar ik ook over na wil denken.

NYD Ik vind dat biologische dus juist eigenlijk interessant.

ML Oh dat vind jij leuk. Dat jij jezelf ziet.

NYD Dat vind ik ergens ook heel egoïstisch, want dat-

JAN Ja, dat vind ik ook wel hoor

ML Egoïstisch? *lachend*

JAN Nee, nee, nee, nee!

ML *Lacht* Vind ik ook heel egoïstisch *grappend*

JAN Nee dat het voor mij-

NYD iets heeft

JAN Tuurlijk ik ben hartstikke- Ik ben super nieuwsgierig naar hoe een kind van mij eruit komt te zien.

NYD Dat speelt natuurlijk. En ik heb één keer een droom gehad dat mijn vriend dood ging en dat ik toen dus in mijn droom dacht: als ik nu een kind had gehad, dan had ik nog iets van hem gehad. En dat is nog wel een gevoel wat soms in mijn hoofd zit. Niet zozeer dat ik nou denk dat hij snel dood gaat. Ik bedoel ik kan ook doodgaan. We kunnen allemaal doodgaan. De wereld kan doodgaan, alles. Maar dat is wel dat ik denk: ja, het is natuurlijk wel echt iets bijzonders op dat vlak.

ML Ja, dat je iets achterlaat ofzo, of doorgeeft.

NYD Jij geeft ook wel- Je laat ook wat achter, maar dáár heb ik niet zo zeer een sterk gevoel bij. Want dat hebben sommige mensen ook, heel erg het gevoel van ik moet iets achterlaten op deze wereld. Dat gevoel heb ik dan weer niet.

ML Nee ik ook niet.

NYD Wij allemaal niet? Nee oké. Nou hebben we dat effe-

JAN Ik laat een boek achter. Jullie laten allemaal podcastafleveringen achter

NYD Precies, ja joh! Te veel eigenlijk.

ML Je kunt onze stemmen uren lang luisteren als je wil. Nou ben jij nog aan het kijken naar vragen of ronden we hem af?

NYD Ja ik denk ik scroll d'r nog even doorheen, maar laten we 'm-

ML -afronden.

NYD Laten we hem afronden ja.

ML Ik vond het een heel interessant gesprek. Ik ga er weer verder over nadenken. Gewoon over het hele “kinderwens”.

NYD Zal ik dan maar een keer een Pro lijst gaan maken?

JAN Ja!

ML Ben benieuwd.

JAN Ik denk dat het best- Nou, ik wil daar nog wel iets over zeggen, want als ik met vrienden over een twijfelachtige kinderwens praatte- Het gaat gewoon heel vaak over de nadelen. Terwijl hallo, we twijfelen omdat ook een deel van ons het wel wil. Dus ik vond wel dat ik het aan mezelf verplicht was om in dat boek uit te zoeken welk deel van mij het wil en hoe dat komt en wat dat verlangen betekent. Voor mij werkte het heel goed. In mijn boek heb ik een paar keer een brief geschreven aan mijn al dan niet toekomstige kind en voor mij was dat een hele fijne manier, een soort vorm om dicht bij dat verlangen te komen. Omdat ik vond: ik moet dat ook serieus nemen en dat aangaan, want anders kan ik nooit eerlijk zijn en een compleet beeld hebben.

NYD Ja, het is eigenlijk te makkelijk om heel erg de negatieve kant op te duiken en dat lijstje te maken en dan het zo weg te duwen van “Nou, nu heb ik erover nagedacht.”

JAN Het kan dat je alleen maar negatieve dingen bedenkt, maar goed dan is misschien de beslissing ook wel duidelijk.

ML Dan is het ook wel duidelijk.

NYD Dan is de twijfel ook niet echt aanwezig ofzo

JAN Nee

NYD Nou goed. Mensen ga alsjeblieft dat boek lezen.

ML Het is prachtig en het ligt nu in de winkel.

NYD Soms wil ik een kind.

JAN Dank.

EINDTUNE

NYD Dit was aflevering 131! Jantine, heel veel dank voor je wijsheid, je boek, voor je zijn, voor je alles! Heerlijk dat je er bent.

JAN Jullie bedankt.

NYD Schrijf alsjeblieft nog 68.000 boeken-

ML En kom erover praten met ons.

NYD Ja, want ik vind het gewoon allemaal geweldig. Ik had echt- Ik wilde echt met een markeerstift zo alles *maakt geluid* zo tot me nemen. Shownotes van deze aflevering vind je op damnhoney.nl/aflevering-131 en daar vind je een paar dagen na het verschijnen de aflevering ook het transcript.

ML Eeuwige dank aan onze steun en toeverlaten Daniël van de Poppe de edit-schat, Lucas de Gier de jingle-schat, Liesbeth Smit de website-schat

NYD Bedankt transcriptcluppie: Paulien, Djuna, Yvonne, Ymke, Melissa, Paula, Pieke, Guusje, Tess en Maaïke.

ML Amberscript, hallo ja ook bedankt! Amberscript is de transcribeer-software die we gratis en voor niks mogen gebruiken.

NYD Stuur post naar info@damnhoney.nl

ML En als je een aalmoes of drie kunt missen, steun ons! Vanaf een euro per maand kan dat al via petjeaf.com/damnhoney

NYD en als je denkt van nee, ik wil dat niet, dan doe je het niet

ML Nee. Zelf weten